ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ

Μὲ αὐτὸν τὸν τίτλον εἶναι γνωστὸς ὁ ἅγιος τοῦ Κυρίου μαθητής, ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας. Διότι πρῶτος αὐτὸς ἀπὸ τοὺς λοιπούς Ἀποστόλους ἐκλήθη εἰς τὸ ὑψηλὸν ἀποστολικόν ἀξίωμα. Ἀνῆκεν εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐσεβῶν Ἰσραηλιτῶν, ποὺ μὲ βαθὺν πόθον ἐπερίμεναν τὴν πλήρωσιν τῶν προφητειῶν καὶ τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσίου. Μὲ ζωηρὰ χρώματα ἐχρωματίζετο εἰς τὴν διάνοιάν του ἡ νέα ἐποχὴ ποὺ θὰ ἤνοιγεν ὁ Χριστὸς καὶ μία βαθεῖα νοσταλγία ἐκυρίευε τότε τὴν ψυχὴν τοῦ ἁλιέως τῆς Γενησαρέτ. Εἰς τὴν Βηθσαϊδά, τὴν πόλιν τὴν ὀνομαστὴν τῆς Γαλιλαίας, κατοικοῦσεν ἡ οἰκογένειά του. Εἰς τὰ γαλανὰ νερὰ τῆς λίμνης ἔρριπτε μαζῆ μὲ τὸν Πέτρον τὸν ἀδελφόν του τὰ δίκτυα, διὰ νὰ ἁλιεύῃ καὶ νὰ ἀποζῇ ἡ οἰκογένειαι ἀπὸ τὸν τιμημένον κόπον τους. Ἄνδρες ὥριμοι πλέον ἦσαν καὶ οἱ δύο, ὅταν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰορδάνου ἠκούσθη τὸ φλογερὸν κήρυγμα τοῦ Βαπτιστοῦ, ποὺ ἐκάλει τὸν λαὸν εἰς μετάνοιαν καὶ ἐπιστροφὴν εἰς τὸν Θεόν, προκειμένου νὰ ὑποδεχθῇ τὸν ἐρχόμενον Μεσσίαν. Ἀπὸ τοὺς πρώτους ὁ Ἀνδρέας σπεύδει νὰ γίνῃ μαθητής του. Ἡ αὐστηρὰ τοῦ Προδρόμου φυσιογνωμία, τὸ ἀσκητικὸν τῆς ζωῆς του, τὸ φλογερόν του κήρυγμα τὸν ἐμπνέει, τὸν ἐνθουσιάζει, τὸν ἀνεβάζει ὑψηλά. Ὅμως δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ Μεσσίας. Τὸ ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος ὁ Πρόδρομος. Ἄλλος εἶναι, εἶπε φανερά. Ἐκεῖνος ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ ἐμέ. Καὶ εἶναι τόσον μεγάλος, ὥστε ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ τοῦ λύσω «τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος». Ὦ! Πότε, λοιπόν, θὰ ἔλθῃ; Ἀλλ' ἦλθεν. Εἶναι Ἐκεῖνος ποὺ ὁ Πρόδρομος ἐβάπτισεν εἰς τὸν Ἰορδάνην. Τὸν δείχνει ἔπειτα ὁ Ἰωάννης εἰς τὰ πλήθη. «Ἴδε, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

Ἀκούει τὴν διακήρυξιν ὁ Ἀνδρέας. Ἡ εὐγενὴς ψυχή του γεμίζει ἀπὸ ἐνθουσιασμόν. Δὲν διστάζει νὰ τὸν πλησιάσῃ. «Διδάσκαλε, ποῦ μένεις;», τὸν ἐρωτᾶ. «Ἐλᾶτε καὶ θὰ ἴδητε», ἦταν ἡ ἀπάντησις. Μία ἡμέρα κοντὰ εἰς τὸν Διδάσκαλον. Δὲν ἐχρειάζετο περισσότερον διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὁ Ἀνδρέας, ὅτι ἐμπρός του εἶχε τὸν πλέον πολύτιμον θησαυρόν. Ἀλλὰ τὸν θησαυρὸν θὰ τὸν κατέχῃ μόνος του; Ὄχι. Σπεύδει λοιπὸν εἰς τὸν Πέτρον, τὸν ἀδελφόν του. Τοῦ ἀποκαλύπτει μὲ φωνὴν ποὺ ἐπάλλετο ἀπὸ συγκίνησιν τὸ μεγάλο μυστικόν. «Εὑρήκαμεν»! Ποῦ; «Τὸν Μεσσίαν, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον Χριστός». Ναί. Αὐτόν, διὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψαν οἱ Προφῆται. Καὶ τὸν ὁδηγεῖ πλησίον του. «Ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν».

Αἱ πρῶται γνωριμίαι αὐταί. Ἡ ὁριστικὴ κλῆσις εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἔργον ἀργότερα. Τότε ὁ Ἰησοῦς, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα θαῦμα, τὸ θαῦμα τῆς πλουσιωτάτης ἁλιείας, καλεῖ ὁριστικῶς καὶ τοὺς δύο εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα. Καὶ ἐκεῖνοι «ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ».

Μία νέα ζωὴ ἀνοίγει τώρα διὰ τὸν Ἀνδρέαν. Γεμάτη κόπους καὶ ταλαιπωρίας, ἀλλὰ καὶ πνευματικὰς ἀπολαύσεις μοναδικάς. Συναναστρέφεται τὸν Διδάσκαλον. Ἀκούει τὴν ἀγίαν διδασκαλίαν Του. Χορταίνει πλησίον Του. Παρακολουθεῖ τὰ θαύματά του. Θαύματα ἐκπληκτικά, μοναδικά, ἀμέτρητα θαύματα. Τρέχει διὰ νὰ κηρύξῃ τὸν ἐρχομόν του. Μοιράζεται μαζῆ του τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰς ἀντιδράσεις ποὺ τοῦ προκαλοῦν οἱ ἐχθροί του. Ἥσυχος καὶ σιωπηλός, ἀλλὰ καὶ θαρραλέος καὶ ἀποφασιστικός τὸν συνοδεύει εἰς τὰς ἀνὰ τὴν Γαλιλαίαν καὶ Ἰουδαίαν περιοδείας του μέχρις ὅτου συνελήφθη ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του καὶ ὑπέστη τὸν σταυρικόν θάνατον. Πονεῖ διὰ τὸν θάνατόν Του. Ἀλλὰ καὶ χαίρει διὰ τὴν Ἀνάστασίν Του. Μαζῆ μὲ τοὺς ἄλλους μαθητὰς παρακολουθεῖ ἔκθαμβος τὴν ἔνδοξον εἰς οὐρανοὺς Ἀνάληψίν του.

Ἡ Πεντηκοστὴ τὸν εὑρίσκει εἰς τὸ ὑπερῷον τῶν Ἱεροσολύμων, ὅπου δέχεται τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου. Καὶ ἐφωδιασμένος ἀπὸ τὴν παντοδύναμον χάριν ἐξέρχεται καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸ κήρυγμα, διὰ νὰ προσφέρῃ τὴν περὶ τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν.

Ποῦ ἐκήρυξεν; Ἡ παράδοσις τὸν φέρει, ὅτι ἐπεσκέφθη τὴν Σκυθίαν καὶ ἐκεῖ μετέδωκε τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας, τὴν Κολχίδα, τὴν Βιθυνίαν, τὰς παρὰ τὸν Εὔξεινον Πόντον πόλεις τῆς Ἀσίας, τὴν Προποντίδα, τὴν Χαλκηδόνα, τὴν Θράκην, τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἑλλάδα. Ὁπόθεν ἐπανέκαμψεν εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ ἐχειροτόνησεν ἐκεῖ ἐπίσκοπον τὸν Στάχυν, ἀναδειχθεὶς τοιουτοτρόπως ἱδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀπὸ τὸ Βυζάντιον ἦλθεν εἰς τὰς Πάτρας, κηρύσσων τὸν Χριστὸν καὶ πολλοὺς ὁδηγῶν ἀπὸ τῆς πλάνης εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου.

Δὲν εἶναι μικρᾶς σημασίας ἡ ἐπίσκεψις. Οὔτε βραχεῖας διαρκείας. Ἐργάζεται συστηματικῶς, νυχθημερὸν διὰ νὰ κηρύξῃ τὸν Χριστόν· νὰ καταργήσῃ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων· νὰ φωτισθοῦν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ. Τρίζει τὸ οἰκοδόμημα τῆς εἰδωλολατρείας. Πλήθη λαοῦ μεταστρέφονται· δέχονται τὴν οὐρανίαν ἀλήθειαν. Θὰ ἔμενεν ὅμως ἡ ἄρνησις μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια; Ὄχι. Κινεῖται. Ἰδοὺ ὁ ἀνθύπατος Αἰγεάτης τὸν συλλαμβάνει. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ μακρὰν ἀνάκρισιν τὸν καταδικάζει εἰς τὸν διὰ σταυροῦ θάνατον. Ἔτσι ὁ ἅγιος Ἀπόστολος μαζῆ μὲ τὴν μαρτυρίαν διὰ τοῦ κηρύγματος προσφέρει καί τὴν ἄλλην, τὴν σπουδαιοτέραν μαρτυρίαν. Θυσιάζει τὴν ζωήν του χάρν τοῦ Χριστοῦ. Τέσσαρας ἡμέρας ἔμεινεν ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν, δεμένος καὶ ὑποφέρων φρικτοὺς πόνους. Τὴν τετάρτην ἡμέραν, ἔπειτα ἀπὸ θερμὴν προσευχήν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα του εἰς τὸν Θεόν.

Τὸ ἱερὸν του λείψανον, ταφὲν εἰς τὰς Πάτρας, μετεκομίσθη τὸ 357 ἐκ Πατρῶν εἰς τὴν βασιλεύουσαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, καὶ κατετέθη εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ἡ δὲ κάρα τοῦ ἁγίου, μεταφερθεῖσα εἰς τὴν Ρώμην, μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐφυλάχθη ἐκεῖ καὶ τὴν 26ην Σεπτεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους 1964 μέσα εἰς ἀτμόσφαιραν ὑψηλῆς θρησκευτικῆς ἐξάρσεως καὶ δα θείας εὐλαβείας, παρεδόθη ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν τῶν Πατρῶν καὶ ἐναπετέθη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου.

Πλήθη λαοῦ παρήλασαν καὶ παρελαύνουν πρὸ τοῦ Ἱεροῦ λειψάνου, τὰ ὁποῖα δοξάζοντα τὸν Θεόν, τὸν τοιούτους ἀθλητὰς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του ἀναδεικνύοντα, ζητοῦν τὰς μεσιτείας τοῦ Ἀποστόλου διὰ τὴν σωτηρίαν των. Ἀλλ' ὦ ἅγιε Ἀπόστολε, «τῆς νοητῆς θαλάσσης τοὺς ἀνθρωποθόρους ἰχθύας ἐσαγήνευσας, ἀνδρεῖκε καὶ συνέσει ἐπιβᾶς τῇ ταραχῇ τῶν κυμάτων, καὶ τούτους ἐκ βάθους εἰδωλικοῦ ἀναγαγών, προσήγαγες τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων. Αὐτὸν Ἱκέτευε, Ἀπόστολε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Κοινωνικά

ΓΟΒΔΕΛΑΣ Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ ἰατρός —παθολόγος, δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ ἰατρεῖον του, ὁδὸς Κορίνθου 348, καὶ ὥρας 8—10 π.μ. καὶ 4 μ.μ. —8 μ.μ. Δέχεται ἐπίσης ἐν τῷ αὐτῷ ἰατρεῖῳ τοὺς Δημοσίους Ὑπαλλήλους καὶ τοὺς ἠσφαλισμένους τῶν λοιπῶν Ταμείων. Τηλέφωνα: 55—21 καὶ 32-12.

ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΙΑΤΡΟΣ, Μαιζῶνος 106, δέχεται 8—12 καὶ 5—8.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ ἰατρὸς εἰδικὸς παθολόγος μετέφερεν τὸ ἰατρεῖον του Βασιλείου Ρούφου 90 πλησίον Ἀγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68-92.

Ὁ ἰατρὸς κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΗΣ, Ὠτορινο—λαρυγγολόγος ἐπὶ 15ετίαν σπουδάσας καὶ ἀσκήσας τὸ ἐπάγγελμα εἰς Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του ὁδὸς Γούναρη 17, τηλ. 66—51 καὶ 70—902 καὶ ἐκτελεῖ ἁπάσας τὰς ὠτορινολαρυγγολογικὰς ἐπεμβάσεις, πλαστικὰς ἐγχειρήσεις κλπ.

Ἡ Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, χειρουργοῦ — Ὀφθαλμιάτρου μετεφέρθη ἐπὶ τῆς γωνίας Ἁγίου Νικολάου καὶ Ρήγα Φεραίου 70, τηλ. 36—32.

Τὸ Ἰατρεῖον τοῦ Νευρολόγου — Ψυχιάτρου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, μετεφέρθη Βότση 32 (ἔναντι Δημαρχείου), τηλ. 72—058.

Ὁ κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ παιδίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 52, τηλ. 24 — 39.

Ὁ ΑΛΕΞ. ΧΑΤΖΗ-ΙΩΑΝΝΟΥ Νευρολόγος Ψυχίατρος, ἐπανελθὼν ἐκ ταξιδίου, ἐπανέλαβεν τὰς ἐργασίας του. Δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Παντανάσσης 45, τηλ. 36—50.

Ὀφθαλμολογικὴ κλινικὴ ΠΑΥΛΟΥ ΟΔ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, χειρουργοῦ ὀφθαλμιάτρου, Κανακάρη 160 καὶ Παντανάσσης τηλ. 63—69.

Ἰατρὸς εἰδικὸς Παθολόγος κ. ΣΤΕΦ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ὁδὸς Χαραλάμπη 65 Α' (Ὑψηλὰ Ἀλώνια Πάτραι, τηλ. 57—82 Ὧραι 7 — 1 καί 4 — 8 μ.μ.

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ εἰδικὸς Ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του Πλατεῖα Γεωργίου Α' 9, τηλ 36-65.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ, Χειρουργικὴ καὶ Τραυματιολογικὴ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ.ΣΟΛΩΜΟΥ, Βότση 35 (ἔναντι Τμήματος Μεταγωγῶν).

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, εἰδικὸς παθολόγος, ἀποχωρήσας τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 80 Ἰατρεῖον του (ἔναντι Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου), τηλ 21—81. Πάτραι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ἰ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργὸς ὀδοντίατρος, τ. ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ. Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου, ὁδὸς Γούναρη — —Κανακάρη, 1ος δρόμος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ 49—22, οἰκίας 49—23.

Ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ ταξιδίου του ἐκ Γαλλίας, ὁ ἰατρὸς κ. ΙΩΑΝ. ΚΑΤΣΑΡΟΣ καί ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΗ ΟΔΗΓΩΝ
Νέο σύστημα ἐκπαιδεύσεως Πλήρης διδασκαλία, Θωμᾶ Μαραγκοῦ, Κολοκοτρώνη 16, τηλ. 40—48.

ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΠΑΤΡΩΝ
"Ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ"
Δ. ΚΟΝΤΟΣΑΚΗ - Δ. ΚΟΥΚΟΥ
Παθήσεις νεφρῶν, Προστάτου, Κύστεως, Γεννητικῶν ὀργάνων
ΓΟΥΝΑΡΗ ΚΑΙ ΑΘ. ΔΙΑΚΟΥ 27, ΤΗΛ, 72-180

Προσοχή!
ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
"Ολων τῶν Ἐργοστασίων
ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΙ
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΔΩΡΕΑΝ
(Δηλαδὴ: Μπουριά - ἀμοιβὴ τεχνίτου κ.λ.π.ὑλικά)
ΑΕΡΟΘΕΡΜΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΠΑΡΙΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ
Κανακάρη 114 — Τηλέφωνον 51-53 - ΠΑΤΡΑΙ

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ
"ΕΛΛΚΟΤ"
ΤΖΕΡΜΠΙΝΟΣ - ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΔΗΜ. ΓΟΥΝΑΡΗ 82 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 72.087
Εἰς τὸ πρατήριόν μας θὰ βρίσκετε πάντοτε τὰ φρεσκώτατα κοτόπουλα παραγωγῆς μας. Ἡ καθαρὰ τροφὴ καὶ ἡ ἀπόλυτος καθαριότης σᾶς ἐγγυῶνται γιὰ τὴν γευστικότητά των
ΑΥΓΑ ΦΡΕΣΚΩΤΑΤΑ

ΝΤΕΞΙΟΝ ΔΙΑΤΡΗΤΑ ΓΩΝΙΑΚΑ ΕΛΑΣΜΑΤΑ

Στέγη τοῦ κινηματογράφου ΑΤΤΙΚΟΝ εἰς Ἁγ. Δημήτριον Ἀθηνῶν, ἀνοίγματος 16.00 μ.
ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΣΑΣ
Στέγες σὲ μικρὰ καὶ μεγάλα ἀνοίγματα, ὑπόστεγα ἀνοικτὰ καὶ κλειστά, μαρκίζες, πατάρια: γιὰ ἐργοστάσια, ἐργαστήρια, ἀποθῆκες, γκαράζ, κινηματογράφους.
Μὲ ὑλικὸ Ντέξιον, ἔχετε οἰκονομία σὲ χρῆμα, οἰκονομία στὰ θεμέλια. Ἡ κατασκευή σας εἶναι ὑψηλῆς ἀντοχῆς καὶ αἰσθητικῆς ἐμφανίσεως.
Οἱ Διπλωματοῦχοι Μηχανικοὶ τῆς Ἑταιρίας σᾶς δίνουν τὶς γνώσεις καὶ τὴν πεῖρα τους, χωρὶς καμμιὰ ὑποχρέωσι, γιὰ νὰ βρῆτε στὰ οἰκοδομικά σας προβλήματα τὴν πιὸ τεχνικὴ καὶ οἰκονομικὴ λύσι.
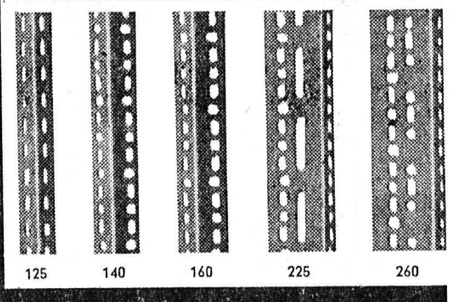

ΝΤΕΞΙΟΝ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.,
ΕΡΜΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑΙ,
ΤΗΛΕΦ: 238.435-6-7, 233.366
ΝΕΑ σειρὰ γωνιακῶν ἐλασμάτων ΝΤΕΞΙΟΝ γιὰ μιὰ μεγαλύτερη καὶ οἰκονομικώτερη ποικιλία κατασκευῶν.
ΤΡΥΦΩΝ Α. ΚΟΥΛΙΚΟΥΡΔΗΣ
Ἀντιπρόσωπος Νομοῦ Ἀχαΐας
Ρήγα Φερραίου (Πλατ. Ὄλγας) Τηλ. 41-78

Ο ΑΓΡΟΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΟΣΟ ΦΟΡΟ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ

Οἱ ντόπιοι πράκτορες τοῦ κομμουνισμοῦ προπαγανδίζουν, ὅτι στὴν Ρωσία ὁ ἀγρότης δὲν πληρώνει οὔτε φόρους στὸ κράτος, οὔτε εἰσφορὰ γιὰ τὴν σύνταξί του, δὲν πληρώνει τίποτα.

Τὸ πῶς μοιράζεται ἡ παραγωγὴ ἑνὸς Κολχόζ καὶ τό ἐάν πληρώνη φόρο ἢ ὄχι, μᾶς τό λέει ὁ ἴδιος, ὁ Ἕλληνας κομμουνιστής, καὶ ἡγέτης τῆς ΕΔΑ, ὁ δημοσιογράφος ΠΑΝΤΕΛΕΣΚΟΣ, ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη τὴν Ρωσία καὶ τό Κολχόζ «Λένιν» στὴν ἐφημερίδα «ΑΥΓΗ» τῆς 8)7)1960.

Νὰ τὶ γράφη ὁ Παντελέσκος.

«Ἡ παραγωγὴ πέρυσι ἔδωσε 12 ἑκατομμύρια ρούβλια ἀπό τά ὁποῖα τὸ 25 τοῖς ἑκατό διατέθηκε γιὰ τὴν ἐπέκτασι καὶ ἀνανέωσι τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, τό 40 τοῖς ἑκατό διενεμήθηκε στούς Κολχοζιάνους, τό 15 τοῖς ἑκατό δόθηκε σάν φόρος στὸ κράτος καὶ ἀσφάλιστρα, τὸ 5 τοῖς ἑκατὸ γιὰ τίς ἀγροτικὲς συντάξεις, τὸ 5 τοῖς ἑκατό γιὰ τίς ἐκπολιτιστικὲς ἀνάγκες καὶ τό ὑπόλοιπον 10 τοῖς ἑκατό γιὰ τά σχηματισμὸ ἀποθεματικοῦ».

Ἑπομένως μόνο τὸ 40% τῆς παραγωγῆς τοῦ Κολχόζ μοιράστηκε στούς ἀγρότες, τὸ ὑπόλοιπο 60 τοῖς ἑκ. τὸ ἐπῆρε τό κράτος ὑπό τήν μορφὴ φόρου, εἰσφορᾶς, ἐκπολιτιστικῶν ἀναγκῶν κλπ.

Πρὸ τοῦ ἔτους 1960 ἡ φορολογία ἦταν πολύ μεγαλύτερη Τέν Μάϊον τοῦ 1960 ὁ Κροῦτσεφ ἀπεκάλυψε, ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Σοβιέτ, ὅτι:

«Στὰ 1953 τό Ἀνώτατο Σοβιέτ ἐψήφισε ἕνα νόμο, ποὺ ἐλάττωσε κατὰ δυόμισι φορὲς τό ποσό τοῦ ἀγροτικοῦ φόρου ποὺ ἐπλήρωναν οἱ Κολχοζιάνοι».

Ἑπομένως ψεύδονται οἱ κομμουνισταὶ ὅταν ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ ἀγρότες στόν κομμουνισμὸ δὲν πληρώνουν φόρο, δέν πληρώνουν γιά συντάξεις κλπ.

Λογαριάστε μόνοι σας, Ἕλληνες ἀγρότες, πόσο πληρώνετε ἐσεῖς καὶ πόσο εἶναι τὸ 60 τοῖς ἑκατὸ τῆς παραγωγῆς, ποὺ μᾶς λέει ὁ κομμουνιστής δημοσιογράφος Παντελέσκος, ὅτι πληρώνει ὁ Ρῶσος ἀγρότης στόν κομμουνιστικό παράδεισο.

Η ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ

Ἡ γεωργικὴ πολιτικὴ τῶν κομμουνιστῶν στὴ Ρωσία ἀπέτυχε παταγωδῶς καὶ διεψεύσθη ἔτσι ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα, περὶ τῆς δῆθεν ἀνωτερότητος τῆς περίφημης Μαρξιστικῆς — Λενιστικῆς θεωρίας. Τοῦτο ἀναγκάστηκαν νὰ τό ὁμολογήσουν, ἐπισήμως τώρα πλέον, οἱ ἴδιοι οἱ Σοβιετικοὶ ἡγέτες. Οἱ Σοβιετικὲς στατιστικὲς ἀναφέρουν, ὅτι ἡ παραγωγὴ δημητριακῶν τό ἔτος 1940 ἦταν ηὐξημένη, ἐν συγκρίσει μὲ τό 1913, μόνο κατὰ 11 τοῖς ἑκατό καὶ ἡ στρεμματικὴ ἀπόδοσι μόνο κατὰ 5 τοῖς ἑκατὸ, παρ' ὅτι ὁ πληθυσμός τῆς Ρωσίας τό 1913 ἦταν 150 ἑκ. καὶ τό 1939 ἦταν 180 ἑκατομμύρια ψυχές. Ἀλλά καὶ μετὰ τό 1950 ἡ κατάστασι τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς δὲν ἦτο περισσότερη εὐχάριστη στήν Ρωσία. Ὁ Γάλλος σοσιαλιστής ἡγέτης Ἀντρὲ Φιλὶπ ὁ ὁποῖος ἐπεσκέφθη τὴν Ρωσία τὸ ἔτος 1956, δίδει τὴν ἑξῆς εἰκόνα τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς παρμένη ἀπό τίς Ρωσικὲς στατιστικὲς.

	1913	1955
Σίτος	100	108
Πατάτες	100	140
Βαμβάκι	100	150
Μπατζάρια	100	213
Αὐγὰ	100	91,7
Κρέας	100	78,9
Γάλα	100	73,1

Ὁ ἴδιος κομμουνιστής δημοσιογράφος τῆς «ΑΥΓΗΣ» Παντελέσκος ἀναφερόμενος στήν αὐτὴ ἐποχὴ μᾶς λέει στὸ φύλλο τῆς 19)7)1960 ὅτι ἡ κατάστασι τῶν ἀγροτῶν στὴν Ρωσία ἦταν τέτοια ὥστε:

«Εἶχε σάν ἀποτέλεσμα οἱ νέοι νὰ ἐγκαταλείπουν τὰ χωριά, ἐννέα ἑκατομμύρια ἔφυγαν σέ πέντε χρόνια, ἐνῶ ὅσοι ἔμειναν ἄρχισαν νὰ παραμελοῦν τὴν γεωργία. Τό κακὸ ἦταν ὅτι ἡ καθοδήγησι τοῦ κόμματος δὲν ἐγνώριζε τίς δυσχέρειες, αὐτὲς, ἔκλεινε τά μάτια μπροστά τους καὶ ἐπέμενε σὲ μιὰ πολιτικὴ ποὺ ἄν δὲν διορθωνόταν, θὰ ὁδηγοῦσε σὲ ἐκμηδένησι τὴν γεωργικὴ παραγωγή.

Ἕνα ἀπό τά λάθη τῆς ἐποχῆς αὐτῆς ἦταν ἡ ἀπομάκρυνσι ἀπό τὴν ἀρχὴ τῆς δημοκρατίας στὸ Κολχόζ. Οἱ πρόεδροι διωρίζονται ἀπό τά πάνω καὶ ἐνεργοῦσαν αὐθαίρετα. Ἡ νομισματικὴ μεταρρύθμισι τοῦ 1947 μὲ τὴν αὔξησι τῶν τιμῶν ποὺ προκάλεσε ἐπέφερε τὴν ἐκμηδένησι τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Κολχόζ, τοῦ ὁποίου οἱ ὑποχρεώσεις παρέμειναν ἀμετάβλητες. Ἡ ἐργατικὴ ἡμέρα σὲ πολλὰ Κολχόζ σὲ μερικὰ καπίκια». Καπίκι θὰ πῆ δεκάρα.

Ὁ ἴδιος ὁ Κροῦτσεφ στὴν ὁλομέλεια τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομ. κόμματος, ποὺ συνῆλθε τὴν 5)3)62, προέβη στήν καταπληκτικὴ δήλωσι, ὅτι κατὰ τά ἔτη 1950 — 1953 ἡ μέση παραγωγὴ δημητριακῶν στήν Ρωσία δὲν εἶχε περάσει τὴν μέση παραγωγὴ τῶν ἐτῶν 1910 — 1914, δηλ. τῶν τελευταίων ἐτῶν τοῦ Τσαρικοῦ καθεστῶτος. Ἐπίσης ὅτι στὸ κρέας, στὸ γάλα, στίς πατάτες καὶ στὰ εἴδη κηπουρικῆς ἡ κατάστασις δὲν ἦταν οὐσιωδῶς διαφορετική. Καὶ τὰ μὲν ἔτη 1910 —14 ὁ πληθυσμός τῆς Ρωσίας ἦταν 150 ἑκ. τὰ δὲ ἔτη 1950—53 ἀνήρχετο στὰ 195 ἑκατομμύρια. Ὁ ἴδιος εἶχε δηλώσει τῆς 16 Δεκεμβρίου 1958 ὅτι «Ἐγνώριζαν οἱ ὑπεύθυνοι τῆς γεωργίας μας ὅτι ἡ χώρα ἐστερεῖτο ἄρτου. Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι λόγω ἐλλείψεως ἀρτοποιοσίμων δημητριακῶν ἐχρησιμοποιοῦντο εἰς τὴν παρασκευὴν ἄρτου κτηνοτροφικὰ δημητριακὰ ἀναμεμιγμένα μὲ γεώμηλα, πράγμα τό ὁποῖον κατέστρεψεν τὴν ποιότητα τοῦ ἄρτου». Τὰ ἔτη 1962 καὶ 1963 ἡ κατάστασι τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς στὴν Ρωσία δὲν ἦταν καλλίτερη. Τὸ 1962 παρουσιάσθη μεγάλη ἔλλειψι κρέατος, τυριοῦ, βουτύρου, κλπ, πρᾶγμα ποὺ ἀνάγκασε τόν Κροῦτσεφ νὰ αὐξήση τὴν τιμὴν τους κατὰ 25 —30 τοῖς ἑκατό γιὰ νὰ ἐνθαρρύνη τὴν παραγωγικότητα τοῦ Κολχόζ. Τὸ 1963 παρουσιάσθη μεγάλη ἔλλειψι σίτου καὶ ἀνάγκασε τὴν Ρωσία νὰ ἀγοράσῃ σιτοβολῶνα αὐτὸ τῆς Καναδᾶ — Γαλλίας κλπ, νὰ γίνῃ διεθνὴς ἀγορὰ τοῦ σταριοῦ. Ἀγόρασε τόν σῖτο τήν Αὐστραλία, τὸν Καναδᾶ, τὴν Ἀμερική, σιτάρια πολλῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων γιὰ νὰ θρέψῃ τὸν λαό τῆς γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ, γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν σιτοδε